

Ποῦ εἶνε λοιπὸν αἱ φοβεραὶ καταχρήσεις τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιρρίπτουσι μετὰ τόσου θορύβου; Ἐγοράσαμεν ὥρλογια λέγουσιν. Ἀλλ' ἀφοῦ εἰμένα συντάσσεται καὶ ἰδιοκτητῆται τῆς Ὁρας ἦτο δίκαιον νὰ μὴ ἔχωμεν ὥρολογια; Ἀφοῦ ἐφροντίζομεν περὶ τῆς διαδόσεως τῶν φώτων ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἀγοράσωμεν κηροπήγια πολύφωτα; Ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα ἐπὶ τοῦ τάπητος, ποῦ θὰ εὐρίσκετο ὁ τάπης ἂν δὲν τὸν ἤγοράζομεν; Ἐξωδεύσαμεν διὰ μανδύας κηρωτοὺς τῶν κλητῆρων καὶ καπνοφαντῶν. Ἀλλὰ πολλοὶ ἐξ ἡμῶν πρόκειται νὰ ἐξοδεύσωσι τόσα παραδεχόμενοι τὴν μέθοδον τοῦ Διαμασκηνοῦ ἢ τῶν ἄλλων διὰ νὰ προφυλάξῃτε τὴν σταφίδα σας καὶ ἀγανακτεῖτε διότι ἠθελήσαμεν νὰ προφυλάξωμεν τὴν ράχιν τῶν ὠφελίμων ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς βροχῆς. Ἐπινόημεν ὕδωρ τῆς Καισαριανῆς, μάλιστα, ἀλλὰ λησμονεῖτε τὸ ὅσος μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς ἐποτίζετε καθ' ἑκάστην. Ἐγοράζομεν σιγαρέτα, ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἐπιβάλλει φόρον εἰς τὸν καπνὸν ἠθέλετε νὰ μὴ συντελέσωσιν οἱ ὑπουργοὶ εἰς τὴν καταγνώσιν του;

Ποῦ εἶνε αὐταὶ αἱ φοβεραὶ καταχρήσεις διὰ τὰς ὁποίας μᾶς ἀπειλεῖτε; Εἰς τμηματάρχης διορισθεὶς Νομάρχης Κυκλάδων ἔλαβε 500 δραχμὰς δι' ὁδοπορικὰ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Σύρον. Ἀλλ' ἐδῶ εἶνε τυπογραφικὸν λάθος προφανῶς, ὁ τμηματάρχης ἐκεῖνος μετέβη ὅχι εἰς Σύρον ἀλλὰ εἰς Τύρον, μετέβη ἴσως εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἡ Συρία ἀπέχει πολὺ ἀπέχει ὅσον καὶ ὁ ἀσπὴρ Σεῖριος. Εἰς ἀστυνομικὸς κλητὴρ ἐλάμβανε μισθὸν καὶ ὡς ἱερεὺς τῶν ἐν Δαφνίῳ φρενοβλαβῶν, ἀλλ' ὡς γνωρίζετε, οἱ φρενοβλαβεῖς εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μανιώδεις καὶ θὰ ἐκακοποιῶν πάντα ἕτερον ἱερέα, διὰ τοῦτο ἀνεθέσαμεν τὴν ἱερουργίαν εἰς τὸν κλητῆρα, ὅστις ὁπωσδήποτε ἐνέπνεεν εἰς αὐτοὺς φόβον. Ἐχορηγοῦμεν 125 δραχμὰς τὸν μῆνα διὰ σφουγγάρισμα καὶ ἀπολύμανσιν τοῦ ὑπουργείου. Μεγάλον πρᾶγμα! Καὶ νομίζετε ὅτι ἦτο μικρὰ ἡ λύμη καὶ ἡ ἀκαθαροσία τοῦ ὑπουργείου ὅπως εἶχα τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω ἐγώ; Νομίζω μάλιστα ὅτι ἡ δαπάνη πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἦτο σχετικῶς πάρα πολὺ μικρά.

Τοιοῦται εἶνε αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς ἐμὲ κατηγορίαι. Με αὐτὰ ζητοῦσι νὰ κηλιδώσωσι τὴν ὑπόληψιν ὅτι αὐτὴ εἶνε ἀνωτέρα πάσης συκοφαντίας:

Σὺν τῷ βράχῳ ποῦ ἀφίνει

Κάθε ἀκάθαρτο νερό,

Εἰς τὰ πόδια του νὰ χύνη

Εὐκολόσθυστον ἀφρό.

Ὡς εἶπε καὶ ὁ συμπατριώτης μου Σολωμός, ὅχι ὁ μηχανικός τῶν ἐξελεγχέων τῆς ὁδοποιίας, ἀλλ' ὁ ποιητής.

Ἄν εἰς ταῦτα πάντα ἀνέβῃ ἡ Βουλὴ ἐν τῇ εὐθυδικίᾳ τῆς στοιχείᾳ κατηγορίας ὡς παραπέμψῃ καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς συναδέλφους μου εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον. Δὲν θὰ ἐκπλαγῶ ἀφοῦ τοιαύτας καταδιώξεις ὑπέστησαν ὅλοι οἱ μεγάλοι πολῖται τῆς Ἑλλάδος, ὁ Μιλτιάδης εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ ὁ Σκουλοῦδης εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους.

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις:

Οἰκονομικὴ κρίσις, οἰκονομικὴ καχεξία, οἰκονομικὴ ἀναιμία, οἰκονομικὴ πναιμία! Ἰδοὺ αἱ τυπικαὶ πλέον παθολογικαὶ ἐκφράσεις, δι' ὧν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὁσάκις

γίνεται συζήτησις περὶ αὐτῆς, χαρακτηρίζεται ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ τόπου. Ἀλλ' ὅσον συμφωνοῦσιν ὅλοι, πολιτικοὶ ἢ ἐπιστήμονες, ἀδιάφοροι ἢ ἐνδιαφερόμενοι, ὀρθοφρονῶντες ἢ παραλογιζόμενοι, εἰς τὴν διάγνωσιν τοῦ βασιανίζοντος ἡμᾶς κακοῦ, τόση ἀκαταμέτρητος ἀπόστασις τοὺς χωρίζει ὡς πρὸς τὴν περὶ τῆς αἰτίας, ἐξ ἧς προήλθεν ἡ κατάσταση αὕτη, γνώμην. Χωρὶς νὰ θέλωμεν νάναμιχθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν μεταξύ τῶν κκ. Σούτσου καὶ Καλλιγᾶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπιστημονικὴν μονομαχίαν τολμῶμεν νὰ παρατηρήσωμεν μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας ὅτι μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ Βουλῇ ἀποκαλύψεις οὐδεὶς τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακινήσαντων τὸ ζήτημα τοῦτο φαίνεται ἡμῖν ὁ ἐπιτυχὼν τὸν ζητούμενον ὁρισμόν. Ἡ καθ' αὐτὸ αἰτία τῆς καταστάσεως νομίζομεν ὅτι πρέπει νάναζητηθῇ ἐντὸς τῶν θυλακίων τῶν κκ. Λομβάρδου, Σκουλοῦδης, Βαρελίδου, κλπ.

Ἀπίστευτα σχεδὸν διὰ τὸ θράσος καθίστανται τὰ ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς προχείρου γενομένης ἐξελέγξεως τελεσθέντα ἐν τοῖς διαφόροις κλάδοις τῆς διοικήσεως. Ἐτι μάλ' ὁμωσ' ἀπίστειτον εἶνε ὅτι οἱ διὰ τούτων καταγγελλόμενοι, ἀντὶ νὰ σιγήσωσι, κραυγάζουσι δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων τῶν ὅτι πάντα ταῦτα δὲν εἶνε ἡ συκοφαντία. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐπομένως ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν τί νὰ εἰπώμεν καὶ τί νὰ σκεφθῶμεν εὐρισκόμενοι ἐνώπιον δυσεπιλύτου διλήμματος: Τὰ ἀποκαλυφθέντα εἶνε τοσοῦτον ἀνεπίδεκτα ἀμφισβήτησεως καὶ προφανῆ, ὥστε δὲν δύναμεθα νὰ μὴ πιστεύσωμεν αὐτὰ. ἀλλ' ἐξ ἄλλου πῶς δύναμεθα νὰ μὴ προσέξωμεν καὶ εἰς τὰς περὶ συκοφαντίας κραυγὰς τῶν πεπτωκότων, ἀφοῦ γνωρίζομεν ὅτι οὗτοι πάντοτε εἶχον τόσῳ στενὰς σχέσεις μετ' αὐτῆς καὶ φυσικὸν ἐπομένως εἶνε νὰ ἤξεύρουν τί λέγουν ὁσάκις ὁμιλοῦν περὶ τοιαύτης;

Δυστυχῶς μ' ὅλην τὴν καλὴν ἡμῶν θέλησιν δὲν δύναμεθα ἢ νὰ κλίνωμεν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς πρώτης τῶν ἀνωτέρω δύο περιόδων. Διότι ἀνοίγοντες τὸ πολυτίμητον τρικουπικὸν λεξικόν, τὸ ἀπὸ τόσων ἐτῶν διὰ τόσων γλωσσολογικῶν ἀρθρῶν τῆς Ὁρας, λόγων τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῶν ὁπαδῶν, ἐνεργειῶν τῶν ἀκολουθούντων τὴν σημαίαν τοῦ κόμματος καὶ παντὸς ἄλλου μέσου καταρτιζόμενον, εὐρίσκομεν τὸν ἀκόλουθον ὁρισμόν: **Συκοφαντία**, λέγεται πᾶσα δι' οἰομένηποτε μέσου ἐπίδειξις ἢ ἀποκάλυψις εἰς τὸ κοινὸν τοῦ τέλματος, ἐν ᾧ κυλίσταται τὸ κόμμα· ἀπεναντίας ἢ ἀπὸ τοῦ τέλματος τούτου δι' οἰομένηποτε μέσου ἐπὶ ῥιψὶς παντὸς ἐξιδους βορβόρου ἐπὶ τῶν καθαρῶν ἐνδυμάτων τῶν ἄλλων λέγεται. **Ἀλήθεια**.

Ἐπὶ τῆς ἱστορίας ταύτης τῶν ἀποκαλυφθεισῶν καταχρήσεων παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐξηγηθῇ ἐν πρᾶγμα. Δὲν ἐννοοῦμεν διατὶ μεταξύ τῶν κυριωτέρων κατηγοριῶν τῶν προαπτομένων εἰς τοὺς χάριν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν πατρίαν λαβόντας χρήματα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου συγκαταλέγεται καὶ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἔλαβον ταῦτα ἀνευ δικαιοῦ. Νομίζομεν ὅτι ἂν ὑπάρχῃ τι δυνάμενον νὰ ἐξαγνίσῃ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς εἶνε τοῦτο, ὅτι ἐνθυλακώνοντες τὰ χρήματα δὲν συνέτασσον τὰ ἀπαιτούμενα καὶ κατάλληλα δικαιολογητικά. Ἡ εἰλικρίνεια αὕτη πρέπει νὰ τοῖς ἀναγνωρισθῇ. Οἱ εὐθεῖς τὸ πνεῦμα κύριοι οὗτοι δὲν ἠγνόουν καὶ οἱ ἴδιοι πῶς ἠδύναντο νὰ ζητήσουν νὰ δικαιολογήσωσι πράγματα ἀδικαιολόγητα.

Πρὸς τὴν λογικότητα τῆς περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐξελέγξεων καὶ ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν προκατόχων ὑπουργείων προτάσεως, ἣν ὑπέβαλον πολλοὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων, δὲν εὐρίσκομεν δυναμένην νὰ παραβληθῇ ἄλλην ἢ τὴν ἰδέαν ἣτις θὰ ἐπῆρχετο εἰς ἀνθρακία, ὅτι ἂν δυνηθῇ νὰ μελανώσῃ τὰς χεῖρας ἢ τὰ πρόσωπα καὶ ἄλλων θὰ κατορθώσῃ νὰ φαίνεται καὶ αὐτὸς ὀλιγώτερον μαῦρος.

Πρὸς ἀσφαλεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀξιαγάστου τούτου σκοποῦ τινὲς τῶν ὁπαδῶν τοῦ παραγνωριζομένου μεγάλου ἀνδρὸς ἐσκέφθησαν νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐξελέγξεως ὅχι μόνον ἐπὶ τῶν ἀμέσως προκατόχων ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὅλων εἰ δυνατόν τῶν παλαιοτέρων. Πληροφοροῦμαι ὅτι εἰς τῶν εὐφυῶν τούτων κυρίων εἶχεν ἐτοίμην καὶ ἐτέραν πρότασιν, ἐπὶ εὐρυτέραν, ὅπως ἡ ἐν λόγῳ ἐξελέγξις συμπεριλάβῃ καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως διοικησάντων τὰς διαφόρους κοινότητας τῆς Ἑλλάδος τούρκων πασσάδων καὶ ἐντοπίων δημογερόντων, ἀλλ' ἐγκαίρως ἐμποδισθεὶς δὲν ἤδυνήθη νὰ τὴν ἀνακοινώσῃ.

Πολλοὶ ἐθαύμασαν τὸ θάρρος δῆθεν τοῦ κ. Τρικούπη, ζητήσαντος αὐτοῦ ἄλλην πάλιν ἐπέκτασιν τῆς ἐργασίας τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅλης τῆς χρηματικῆς διαχείρισεως τῆς κυβερνήσεώς του. Προθύμως συμφωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ὁμολογουμένως μέγα θράσος χρειάζεται διὰ νὰ φαίνεται τις ζητῶν πράγματα τὰ ὅποια γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι ἀναγκαίως δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποφύγῃ.

Τί θησαυρὸς αὐτῇ ἡ Ὠρᾶ! Ἐν τινι τῶν τελευταίων ἀρθρῶν τῆς, καίτοι οἱ πάτρωνες αὐτῆς διατελοῦσιν ὑπὸ τὸ βάρος τοσούτων κατηγοριῶν, ἀποκαλεῖ τοὺς πολιτικούς αὐτῆς ἀντιπάλους κλέπτας ἐστιγματισμένους. Χάριν τῆς ἄκρας, ὡς γνωστόν, συμπαθείας, ἣν τρέφομεν πρὸς αὐτήν, εἰμεθα διατεθειμένοι νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ἀκριβείαν τῆς μαλακῆς ταύτης ἐκφράσεως. Κατὰ τῶν ἐστιγματισμένων ὅμως τούτων κλεπτῶν ἡ μερὶς τῆς Ὠρᾶς, καίτοι ἔχουσα πᾶσαν τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέσα, εἰς οὐδὲν ἐτόλμησε ποτὲ νὰ προβῇ ἀπεναντίας δὲ οὗτοι φθάνουσιν ἤδη μέχρι τῆς καταδιώξεως καὶ τῆς παραπομπῆς ἐκείνων, οὓς ὑπερασπίζεται. Χαρίζομεν εἰς τὴν συνάδελφον δύο ὁλόκληρα σώματα τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ Ἀσμοδαίου χρυσοδωμένα, ἂν ἐν τῷ ἐπομένῳ αὐτῆς φύλλῳ λάβῃ τὴν καλωσύνην νὰ λύσῃ τὸ ἀνωτέρω αἰνίγμα.

Ἐν τῷ μεταξῷ, μετὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀρθρον τῆς πρῶν πρωθυπουργικῆς ἐφημερίδος, ἤρχισαμεν νὰ συχναίωμεν ταχτικῶς εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θάκούσωμεν ὑπόδικόν τινα ἀποκαλοῦντα τὸν πρόεδρον ἢ τὸν εἰσαγγελεᾶ ἅ τι μὲν ψεύστην ἢ τοῦλάχιστον δολοφόνον.

Ἄρα γε πρὸς καθαρισμόν τοῦ ἀπὸ τοῦ ρύπου τούτου ἀπέρχεται εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ λορτρά, ὡς ἠγγέλθη, ὁ κ. Τρικούπης; Ἄν εἴνε διὰ τοῦτο, πολλὰ ἐξ αὐτῶν θ' ἀναγκασθῇ ἀνεπιτυχῶς νὰ περιέλθῃ.

Μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν ὅτι ἂν τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἐπιπτεν ἐν ἀθ-

ναϊκῇ τινι ὁδῷ καθ' ἡμέραν βροχεράν θὰ ἄφινε κηλῖδα καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς λείψεως.

Κράκ

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ

Ὑψιστε θεέ μου, σῶσε τὴν πατρίδα, λάβε πλέον οἶκτον χάριν τῶν Ῥωμηῶν. ὅλοι καρτεροῦμεν με κρυφὴν ἐλπίδα πῶς θὰ ἔλθῃ κάτι ἀπὸ τὸν θεόν. Ἄν δὲν μᾶς ἀκούσης τούτῃ τῇ φορᾷ, πνίγεται τὸ ἔθνος σὲ βαθρὰ νερά.

Ὑψιστε θεέ μου, μὴ ποτὲ θελήσης νὰ ἰδῇς ἐξαίφνης ποταμούς αἱμάτων, φαγμῶν καὶ φόνους μετ' ἀγρίας λύσεως... πάριδε τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν παισιμάτων. Μὴ τοὺς Ἑλληνάς σου τόσοσ παραβλέψης, μὴ τὴν γῆν τῆς δόξης ἄρδην καταστρέψης.

Ξέρεις καὶ τὴν φτώχεια καὶ τὰ βάσανά μας, ξέρεις τοῦ Τρικούπη τὰς ἀναμορφώσεις, ξέρεις τοὺς στρατοὺς μας καὶ τὰ ναυτικά μας, ξέρεις τὰς ἐκτάκτους καὶ συχνὰς πιστώσεις. Μὲς ὅτῃν τόσῃ χαύρα, μὲς ὅτῃν τόσῃ κρίσει, καὶ θεοῦ ἀκόμη νοὺς θὰ σταματήσῃ.

Ἀλλὰ σύ, θεέ μου, σῶσε τὴν πατρίδα, νέφη μὴ σωρεύης εἰς τοὺς οὐρανοὺς, σῶσε κἂν ἐφέτος τὴν πτωχὴν σταφίδα, ἄλλως φόνευσέ μας με τοὺς κερανοῦς. Μόνῃ σωτηρίᾳ ἡ σταφὶς μᾶς μένει, κ' εἰς ἐκείνην στέκουν ὅλοι κρεμασμένοι.

Καὶ τοὺς πόνους βλέπεις καὶ τὴν πίστιν οἶδας· δέξου παρακλήσεις, ἀκουσον αἰνέσεις κ' ὡς θεὸς ἐλέους σῶσε τὰς σταφίδας ἀπὸ τὴν βροχὴν σου καὶ τὰς ἐφευρέσεις. Μὲ τὸν ἥλιόν σου ἀποξήρανέ τας, δίχως νέους τρόπους, δίχως ἐφευρέτας.

Ἐκ τοῦ μαύρου χάους σπεῦσον νὰ μᾶς σύρῃς· κ' ἂν σταφίδαμέλων κύριος δὲν ἦμαι, ὅμως μετὰ φόβου καὶ δακρύων πλήρης ὅπως ὁ Τελώνης ἐμπροστά σου κεῖμαι. Σῶσε τὴν σταφίδα, δώσέ μας παράδες, εἰδεμὴ σοῦ τρῶμε ὅλους τοὺς παπάδες.

SOURIS

ΕΙΣ ΤΑ «ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ»

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ δημοσίευσίς τῆς «Λευκοφόρου» τοῦ Οὐίλλημ Κόλλινς, περιεργωτάτου ἀγγλικῆς μυθιστορήματος, κομμένου ὑπὸ 47 εἰκόνων, κατὰ μεταφράσιν ἐπιτυχεστάτην. Ἐκαστον φύλλον τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ ἐκδιδόμενου κατὰ Κυριακὴν, τιμᾶται λεπτῶν 10.